

Panor. super Tertia parte Secundi.

18 leg. & no. in c. licet, de sen. excom. lib. vi. ¶ Venio ad quartū, quis sit replicationis effectus, & dic q̄ resoluit, vel expurgat exceptionem, vt supra dictum est, & ideo oportet replicatio sit talis, quod vitiet exceptionem. nam impertinens repellitur, inf. e. c. dilecti, vel personam afficiēs, vt ibi. Et scias q̄ fortius se habet replicatio ad exceptionem, quam exceptio ad actionem. nam exceptio quādoque defendit reum super re petita, quādoque afficit personam actoris. quādoque iudicis, quādoque testis, quādoque procuratoris quādoque formam libelli, quādoque rescriptum, quādoque locum, sed replicatio semper afficit ipsam exceptionem, vt non profit excipienti, vel vt non noccat replicanti, Inst. de replic. in prin. vide ad hoc quod no. in c. ii. de or. co.

19 ¶ Ad quintum quomodo tollatur, vel vitietur, dicas, q̄ tollitur per duplicationem rei, quā ipsam afficit, pone exemplum per decre. dudum, de conuer. coniu. duplicatio tollitur per triplicationem, & sic deinceps, vt ff. e. l. ii. & Insti. de repli. post princ. ¶ Ad sextum, quā sit prius probanda, an exceptio, vel replicatio, de hoc satis instat lo. And. hic post Spe. in ti. de exce. & repli. S. fi. vbi de hac materia inuenies.

20 a Conclusio vera est, q̄ sicut reus non astringitur probare peremptoriam sibi petentem, nisi ex quo fundata fuit actoris intentio, quam intendit per exceptionem elidere, C. eo dem. l. si quidem. facit quod legitur, & notatur. in c. fina. de dolo, & contu. & c. de testamen. supra de testibus. nisi sit dilatoria solutionis, de qua dicam inf. eod. c. exceptionem. ita nec actor cogitur replicationem probare, nisi sit probata exceptio rei, quam ipse actor intendit per replicationem elidere, & hoc tenet Spe. in d. S. fi. post prin. post tamen replicās (si vellet) prius probare, ar. c. i. de probat. & l. circa. & quod ibi no. ff. de prob. sed vide, quod in simili dixi in c. i. de ord. co. vbi plene dixi de actione, & exceptione, quā sit prius probanda. sic dicendum est de exce. & replic. ideo limita, vt ibi dixi. ¶ Ad septimum, & vltimum, quo quarebatur, an sit necessario pronuntiandum super replica. dicit lo. An. ponderandum naturam exceptionis, contra quam replicatur, quā si est emergens, quantumcunque sequatur replicatio, duplicatio, triplicatio, quadruplicatio, & sic in infinitum. satis est q̄ super exceptione ista pronuncietur, super qua necesse est pronunciarī iuxta ea, quā dixi in c. i. de or. co. vbi satis expediti, quid dicatur emergens, & quid incidens, & an, & quando sit necesse tacite, vel expresse super eis pronunciarī exemplum huius dicti est, excipio testem excommunicatū, replicas illum absolutum, duplico absolutionem nō habuisse potestatem absoluendi, hoc ipso q̄ iudex pronunciat testem admittendum, vel non admittendum, satis super replicatione & duplicatione pronunciat, si tamen etiam super his specialiter vellet interloqui, non esset peccatum, si vero exceptio est incidens, super qua non est necesse pronunciarī, ergo nec super replicatione pronuncietur, exemplum, excipio de pacto de nō petendo, replicatur de renunciatione, vel contrario pacto, satis est, vt condemnet iudex vel absoluat super principali, per quod erit expedita exceptio, & replicatio, sed si velit etiam super illis specialiter pronunciarē, possit. Conclusio ergo est, q̄ super replicatione non est necesse specialiter pronunciarē, quia sufficit tacita pronunciatio, quā resultat ex pronunciatione super exceptione, vel super ipso facto principali, vt patet ex prædictis, & his, quā dixi in c. i. de or. co.

A D D I T I O.

a Quā sit prius probanda. Adde quia iste all. Spe. in ti. de excep. & replic. S. fin. facit melius si. ve. sed de qua, vbi dicitur, q̄ post excep. & in s. hoc quoque, eo. ti. quod est verum, nisi talis replicatio sit de directo exceptioni contraria, quia tunc dicitur simul probare, quādo exceptio probatur, sed si non est de directo, contraria, potest probari post, vt not. in c. illud. j. de rescrip. Zach.

S V M M A R I V M.

- 1 Replicatio paris criminis repellit exceptionem.
- 2 Beneficia quis potest plura possidere in diuersis ecclesiis, intellige, vt infra nu. 7. & 8.
- 3 Exceptio alicuius rei non debet opponi ab illo, qui in eadem re laborat. 4. 9.
- 4 Alienans male bona ecclesie potest bona per alium alienata repetere.
- 5 Beneficiatus pluribus beneficiis vtrum possit opponere, & quo nomine contra aliquem querentem plura beneficia? Exceptio, tu habes vel queris plura beneficia, an possit obici per illum, qui etiam habet plura beneficia? 10. 11.
- 6 Collatio beneficii facta ex certa scientia licet excludat surreptionem, ta-

- men non includit dispensationem, videlicet quod Papa vellet cum eo dispensare.
- 8 Iudex potest ex officio libellum lacerare, si videt ius non competere actori maxime in spiritualibus, quibus regulariter iudex supplere ex officio.
- 9 Criminosus non debet opponere in alium id, in quo ipse versatur. Exceptio non debet opponi ab illo, qui post eadem exceptione repellit.
- 12 Habere plura beneficia, an sit peccatum?
- 13 Rei voluntarii equiparantur actoribus in multis casibus.
- 14 Accusator illegitimus non admittitur ad accusandum.
- 15 Exceptio famosa, vel de iure communi notoria admittatur contra illum, cui de beneficio est prouisum.

C. A. P. III.

Vm ecclesiastica. ¶ Habens plura beneficia cō

tra alium de pluralitate non excipit, ita summat lo. An. hæc summatio est multum generalis, conuenit tñ literæ in genere. Alii summant sic reus non necessarius ab exceptione repellitur per replicationem paris criminis, vel obiecti, possit aliter summati, & intelligi, vt inf. patebit. Est. n. hæc decre. difficilis quo ad intellectum & adhuc redditur magis difficilis, propter dicta doc. Diuiditur in duas partes. In prima ponit decimum exordium, in secunda mandatum, ibi, [Mandamus.] Casus lit. Quidam Iacobus nomine fuit inuestitus per dominum papam de quadam præbenda vacante in Nouariensi ecclesia, & de mandato ipsius in corporalem possessionem ipsius præbende inductus, q̄ non permittebant eum Nouarienses canonici possidere. Hoc proposuit lac. prædictus in pntia Papæ. eōrio pars capli exceptionem quādā proposuit ÷ ipsum, videlicet, q̄ ÷ alia ecclesia beneficium obtinebat. ille replicauit ÷ eos, q̄ & ipsi plura beneficia in pluribus ecclesiis obtinerent. Inn. cognita veritate mandauit Laudicēsi ep̄o, quatenus dictum Iacobum faciat præbendam pacificam possessione gaudere, de qua fuit per c. prædecessorem suum inuestitus non obstante exceptione prædicta, q̄ non pnt ei obicere, scum & ipsi varia beneficia in diuersis ecclesiis hñe noscantur. B. No. ar. q̄ per inuestituram factam in absentia beneficii non acquiritur illius beneficii possessio, de quo dic, vt no. in c. transmissam. de elec. & c. ii. de consue. ¶ No. ii. quem posse esse pluralem in diuersis ecclesiis, quod intellige iuxta no. in c. gratia, de refer. lib. vi. & cle. gratia. e. ti. ¶ No. iii. quem non posse reprehendere in alterius persona quod in sua putat equū. 3. 2. q. vi. c. nihil. cum trib. ec. seq. & 25. di. c. fi. & iii. q. vii. c. iudicet. ¶ Oppo. ÷ tex. vi. n. q̄ ÷ istum possint plurales excipere saltem nomine ecclesie, ar. in c. si quis presbyterorum. & quod ibi no. de rebus ec. nō alie. vbi patet, q̄ et is qui male alienat, potest nomine ecclesie male alienata repetere. Item pretextu criminis, vel excommunicationis non repellitur quis a defensione ecclesie suæ, vt in c. dilecti. inf. e. Item saltem non debuisset plurales admitti, volentes excipere contra istū impetrantē. sol. p. hæc cōtraria, & similia legitur hoc c. multipliciter in gl. & extra gl. Et diui de hanc gl. in tres partes. In prima ponit opi. Vin. In secunda opi. Tan. & Io. illi contrariam. In tertia gl. approbat opi. Vin. & rñdet ad aliqua motiua in cōtrarium. Secunda, ibi, [Tan. & Io.] Tertia, ibi, [Mibi videtur] vt clarius habeas gl. recitabo eam conclusiue. ¶ Vin. fuit ÷ opi. vt plurales in beneficiis admittantur ad contradicendum nomine ecclesie, & non proprio, non plurales vero admittantur ad contradicendum nomine proprio & nomine ecclesie. Ad istū tex. rñdet dupliciter, primo q̄ nō fuerunt admitti isti noie ecclesie, quā Papa Celestinus ex certa scia isti puiderat, i. sciens eū hñe alia bñficia, & ex hac ratione colligitur prima lec. ¶ Sed ÷ hñc intellectū facit, quia collatio ex certa scia facta, licet excludat surreptionem, nō tñ inducit dispensationem circa pluralitatē iuxta ea q̄ no. in cle. si Roma. de pb. & in c. si motu ppro, e. ti. & melius in c. non pot. hic aut non obiciebat de surreptione, sed q̄ obtinebat bñficiū in alia ecclesia. Itē hæc lec. gl. diuinat ad tex. nec tex. fundat se sup ista rōne. f. q̄ isti obiciētes laborabāt eodē morbo. iō forte gl. trāsit ad scdā lec. dicēs, q̄ iō nō fuit hæc exceptio admisa, quā iste iā erat ÷ firmatus, & possit bñficiū adēp. & sic nō hēbat locū except. cū nil iuris iste nūc peteret, sed q̄ d. fa-

A D D I T I O.

- a Per inuestituram. Vide Bal. n. rñd. C. de contrahen. emp. in xvii. q. Ale. lae in l. ni in prin. col. v. ff. de acq. pos. Seb. Sap.